

ВІДДІЛ ОСВІТИ
ПЕРВОМАЙСЬКОЇ РАЙОННОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ОЛЕКСІЇВСЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІІ СТУПЕНІВ

Всеукраїнський конкурс "Класний керівник року"

Номінація «Класний керівник 5 класу»

**Класний керівник 5 класу
Косенко Ольга Олександрівна**

Олексіївка – 2015

АНКЕТА

учасника 1-го (районного) туру

Всеукраїнського конкурсу «Класний керівник року»

1. Прізвище, ім'я та по батькові учасника Конкурсу: **Косенко Ольга Олександрівна**

2. Дата народження: **26 грудня 1985 р.**

3. Повна домашня адреса з поштовим індексом, телефон, e-mail:
Харківська обл., м.Первомайський, 1-2 м-н, буд.10, кв.66, тел..066-18-48-571, eksilena125@gmail.com

4. Освіта, спеціальність за дипломом: **вища, «Педагогіка і методика середньої освіти. Мова і література (російська) та українська мова та література».**

5. Місце роботи (повна назва, адреса, телефон закладу, e-mail):
Олексіївська загальноосвітня школа I-III ступенів, с.Олексіївка, вул. Кірова, 15, тел.. 057-73-897, e-mail: olexey-73@ukr.net.

6. Стаж роботи: **педагогічний – 12 років**
у тому числі класним керівником.

7. Кваліфікаційна категорія: **I**

8. Звання

9. Державні нагороди, відзнаки (обов'язково вказати рік нагородження)

10. Проблема (тема), над якою Ви працюєте як класний керівник:
“Формування в учнів гуманістичного світогляду, суспільно-ціннісних орієнтирів, утвердження загальнолюдських морально-етичних норм”

11. Інноваційні форми роботи та технології, що використовуються:
Гуманно-особистісні технології Ш.О.Амонашвілі, ехнологія використання Інтернету в навчально-виховному процесі проектне та проблемне навчання.

12. Навчальна література, якою Ви користуєтесь як класний керівник:

- **Андрєєва В.М. Настільна книга педагога. Посібник для тих, хто хоче бути вчителем-майстром;**

- **Мандрик А.М. Батьківські збори. Сценарії, методики проведення, практичні додатки;**
- **Созонов В.Н. Організація виховної роботи в школі;**
- **Співак О.Л. Психолого-педагогічна діагностика школярів.**

13. Ваше педагогічне кредо: «Люби, твори, прощай!»

14. Опишіть (у формі короткої замітки обсягом до однієї сторінки) власний особистісний і педагогічний портрет:

Пишу вірші, люблю співати, фотографувати, мандрувати мальовничими куточками нашої неньки України. і не тільки. Завжди приймаю участь у добродійних акціях, долучаю до них і своїх учнів. Нещодавно стала волонтером центру соціальної адаптації «Дім на півдорозі».

Будучи студенткою II курсу Слов'янського державного педагогічного інституту, я влаштувалась працювати вчителем, і жодного разу не пошкодувала. Бо, впевнена, що обрала вірний шлях. Хоча не раз були і сльози, і падіння... Та головне – накопичувався досвід, змінювався характер спілкування з дітьми, де довіра стала основою стосунків між учителем і учнями.

На мою думку, складових успіху вчителя небагато: потрібно мати власний стиль викладання, добре володіти навчальним матеріалом, застосовувати різноманітні методи, форми, прийоми й засоби навчання, постійно поповнювати знання, бути сучасною людиною, уміти розповідати так, щоб зацікавити учнів своїм предметом.

15. Даю згоду на внесення інформації в базу даних та публікацію матеріалів у періодичних та інших освітянських виданнях з можливим редагуванням

20.10.2015 р.

Опис досвіду

Опис досвіду

*... Така дісталась вже нам робота.
Є в ній і радість, та є й турбота,
Є вічний пошук, безсонні ночі,
Та гріють душу дитячі очі.*

Уміння виховувати – це все-таки мистецтво, таке ж мистецтво, як добре грати на скрипці або роялі, добре малювати картини, бути гарним слюсарем або пекарем. А важливий показник педагогічної майстерності, на мою думку, - це пошук нових шляхів підходу до дітей, уміння впливати на них.

Ефективність виховного впливу на учнів значною мірою залежить від встановлення правильного контакту з класом. А справа ця нелегка. Відразу знайти спільну мову і контакт з класом важко. Для цього необхідний тривалий час. У процесі роботи неминучі й конфліктні ситуації. Тому майстерність класного керівника полягає в тому, щоб вчасно підказувати учням правильну лінію поведінки, переконати їх, розбудити їхню думку, повірити в їхні сили та можливості, підтримати їх добрим словом.

Спираючись на досягнення сучасної педагогічної науки, використовуючи методи народної педагогіки, я шукаю нових підходів у вихованні, які б відповідали потребам у розвитку компетентної особистості, були б спрямовані на прищеплення моральних цінностей. Всю систему навчально-виховної роботи в класі спрямовую на вивчення потенціалу особистості учня, створення сприятливих умов для розвитку кожної дитини. Розуміючи сучасні вимоги виховання, як класний керівник прагну організувати виховний процес, що формував би повноцінну цілісну особистість, індивідуальність, національну гідність, совість і честь кожного мого вихованця.

З посмішкою згадую свій перший день у школі, свою розгубленість, схвильованість, знайомство з моїми діточками-пятикласниками. І ніколи не забуду свого першого знайомства з батьками моїх вихованців, знайомства, яке стало моєю першою неприємністю. Деякі батьки були проти того, щоб їхніх

дітей взяла під своє крилечко зовсім молода, без досвіду роботи, ще далеко не вчителька, а студентка-другокурсниця. Адже, дійсно, на той час мені виповнилось лише 17 років. Страх та переживання за долю своєї дитини відчуває кожен з батьків: спочатку віддаючи до дитячого садку, потім до школи. Тисячі думок вирують в їх душах та серцях: а чи буде моя дитина там захищена, а чи любитимуть її, поважатимуть, а чи гарний вихователь/вчитель буде у моєї донечки чи сина?

Слова «Ми хочемо іншого класного керівника!», ще й сказані при дітях, мене ще більш розгубили...

Я залишилася працювати з цим класом. Та для себе вирішила: докладу максимум зусиль аби батьки змінили свою думку про мене, як про класного керівника, вихователя, вчителя.

Свою роботу з класом розпочала з вивчення індивідуальних особливостей кожного учня, розуміння ними життя, ставлення до своїх батьків, друзів, бо була впевнена, що успіх виховної роботи класного керівника багато в чому залежить від глибокого проникнення у внутрішній світ дітей, від розуміння їхніх переживань та мотивів поведінки. Тому вивчити, чим живе учень, які його інтереси й нахили, особливості волі й риси характеру, - це означало знайти правильний шлях до серця, тому треба було використати найдоцільніші методи педагогічного впливу. І, дізнавшись особливості учнів, їх інтереси, рівень вихованості, я склала цілеспрямований і дієвий план виховної роботи з класом.

«Іноді легше десять раз зробити все самому, ніж доручити дітям» - не один раз говорила я собі, сердячись на недосконало виконані доручення своїх дітей, але ніколи нічого не перероблювала за них, бо знала, що потужний виховний ефект приносять лише ті справи, організаторами і виконавцями яких є діти. Ретельна підготовка будь-якого виховного заходу без поспіху має іноді більше значення для виховання учнів, ніж сам виховний захід. Тому своїх вихованців я завжди залучала до підготовки та організації всіх справ і заходів класу та школи. І була задоволена, коли учні раділи своїм здобуткам, перемогам.

На початку кожного навчального року я з дітьми завжди проводила анкетування. Учні пропонували теми класних годин, які найбільше їх цікавили.

Ми обговорювали разом, вибирали найкращі. Мені дуже хотілось, щоб учні відчували користь від проведеного виховного заходу.

В моєму класі склалися традиції, які, як я впевнилася на практиці, дозволяють створити атмосферу дійсно відкритого доброзичливого спілкування.

Адже, що таке «СПІЛКУВАННЯ»? Це спільні справи, які дозволяють задіяти кожного або дають можливість проявити себе в будь-яких заходах. Тобто, години-спілкування, подорожі-спілкування та свята-спілкування.

Тому, традиційними для нашого класу щорічно були походи до лісу в будь-яку пору року, на снігову гірку, Дні народження («Під знаком Зодіаку»), Новорічні та народні свята, заміські екскурсії, тематичні класні години. З дітьми ми побували в музеях Харкова: художньому та краєзнавчому. Двічі були на театральних прем'єрах, на водному шоу в Дельфінарії, аквапарку «Джунгли».

А прогулянки до лісу є невід'ємною частиною нашого класного життя. Бо саме в таких спільних справах можна прислухатись до думки товариша, простягнути, якщо необхідно, руку допомоги. А головне - самому бути почутим.

Раділи діти, коли виступали перед своїми вчителями на День учителя, 8 Березня, відвідували ветеранів ВВВ або педагогічної праці, були задоволені, допомагаючи людям похилого віку.

Не менш важливими для класу були й загальношкільні заходи, в яких я намагалася помітити кожного, дати шанс реалізувати свої можливості.

За 7 років навчання в школі клас не проігнорував жодного шкільного заходу. В кожному з конкурсів хотілося продемонструвати наші можливості та таланти. Дуже запам'яталися конкурси «Міс осінь», фестиваль ««Алло, шукаємо таланти!»», районний конкурс «Лісові дзвіночки», подорожі містами України (Полтава, Краснокутськ, Харків), КВН, конкурс оформлення Новорічних вікон, конкурси стінних газет до свят, спортивні змагання.

Спільна праця та багаторазові перемоги в шкільних конкурсах породжують у дітей ситуацію успіху, змушують повірити в свої сили, прагнути до нових звершень.

Безумовно, участь у шкільних справах та проектах неможлива без підтримки та участі колег-однодумців. Це ті педагоги, яких знають та поважають діти. Ті,

хто сам «палає» і вміє «запалити» інших. Саме з їхньої ініціативи стартували шкільні проекти: екологічний «Зелена країна» та літературний «Спроба пера». В кожному з цих проектів ми брали активну участь. За умовами екологічного проекту ми облаштували клумбу квітів під вікнами свого кабінету, а в межах проекту «Спроба пера» створили виставочний куточок свої віршів, присвячених Україні, учителю, батькам. В межах цих проектів діти мали змогу проявити себе й дизайнерами, й квітниками, й критиками, й поетами. З цією справою вони впорались добре!

Починаючи з 6 класу, у нас стали звичними зустрічі «Професії наших односельців». Коли діти подорослішали, ми почали знайомитись із професіями нашого району. Ми познайомились із представниками багатьох професій, слухали цікаві оповідання, відвідали майстерні Первомайського професійного ліцею.

Та найголовніше в наших справах нам допомагали не тільки вчителі та однолітки, але й найближчі для дітей люди - їхні батьки. Наші батьки стали невід'ємною частиною нашого класного колективу, бо без їхньої підтримки та участі багато заходів не набули б потрібної значущості та цікавості.

Вкладаючи в своїх дітей, вони вкладали і в своє майбутнє також. Адже, завдяки такій тісній співпраці, діти ростуть добрішими, м'якішими, вчать радити за чийсь радості та перемоги.

Батьки класу ходили з нами до лісу, їздили з нами на екскурсії за межі району, приходили на наші свята як гості або помічники. А як було весело на родинному святі, в якому батьки прийняли активну участь та отримали нагороди.

Сім'я – клітинка соціального організму, яка живе з ним у єдиному ритмі, відображає у своєму складі, мов краплинка води, і великі ідеї, і велику загальну мету.

Перед тим, як планувати роботу з батьками, я ретельно вивчала сім'ю, їх матеріально-побутові умови, соціальний стан, взаємини між членами родини, ставлення батьків до школи, участь батьків у вихованні своїх дітей. Я починаю роботу з батьками не із батьківських зборів, а з відвідування своїх учнів удома. У неофіційній обстановці, вдома, більше дізнаєшся про дитину, її уподобання,

стосунки у сім'ї. У моєму класі була одна неблагонадійна і декілька неповних родини, і це ускладнювало роботу з батьками.

Соціальні психологи стверджують: якщо сім'я зацікавлена у вихованні особистості дитини, то сили школи потроюються. Адже цей розвиток успішний лише завдяки спілкуванню, взаєморозумінню і співпраці з батьками.

Для того, щоб батьки бажали йти до школи, вони повинні бачити зацікавленість вчителя у процесі навчання і виховання. Коли я віддаю весь свій час, всю свою душу дітям, серця батьків не залишаються байдужими.

У роботі з батьками використовую колективні бесіди, диспути, зустрічі за круглим столом, конкурси (наприклад, на гарні поради, на розв'язування сімейних конфліктних ситуацій), різноманітні презентації на педагогічні теми. Хочу зазначити, що кожна класна справа, яка приносить задоволення, кожний захід, реалізований за участю всього класу, створює в дітей ту ситуацію успіху, яка піднімає їх на п'єдестал, змушує повірити в себе, наповнює їхні серця силою та впевненістю.

Підводячи підсумки, можу з гордістю сказати, що я задоволена своєю роботою. Діти стали по-іншому ставитися до себе: це і гігієна, поведінка, повага до близьких та оточуючих, почуття колективізму, патріотизму...

Що може бути найголовнішим досягненням для вчителя? Тільки успіхи його учнів. А що є найголовнішим для класного керівника?

Для мене найціннішим у моїй роботі за 7 років керівництва виявилось те, що клас перетворився на справжній колектив, де всім комфортно, де всіх приймають такими, які вони є, де не бояться висловити свою думку або з кимось не погодитись.

А найціннішим подарунком для мене стали слова вдячності на випускний вечір батьків моїх вихованців!

Я часто уявляю, якими виростуть мої діти. Сподіваюсь, що це будуть САМОстійні та САМОдостатні особистості, які САМОвизначились шляхом САМОрозвитку й САМОреалізації.

Я щаслива, що обрала саме професію педагога, що маю можливість спілкуватися з дітьми. Я з радістю віддаю всі свої ідеї дітям, і радію, коли бачу,

як вони вбирають у себе всю інформацію, надану мною, настрій, який я несучу їм, радість і щастя, яке мені хочеться розділити з ними.

Отже, я завжди буду пам'ятати, що кожне питання, кожна проблема і, головне, кожна дитина мають свою власну стежку, яку я допомагаю розвивитись. А для пошуку вірних шляхів я буду користуватись і досвідом спеціалістів, і слухати власне серце, свою фантазію, і пам'ятатиму про нестандартність, яка може додати декілька яскравих кольорів до веселки нашого життя.

**Опис виховної
системи
5 класу**

Опис виховної системи 5 класу

Проблема, над якою працює класний керівник в системі виховної роботи класного колективу: “Формування в учнів гуманістичного світогляду, суспільно-ціннісних орієнтирів, утвердження загальнолюдських морально-етичних норм”

Педагогічне кредо класного керівника : «Люби, твори, прощай!».

У кожної людини є свій неосяжний життєвий простір, де його люблять і чекають, розуміють і приймають таким, який він є. Одного чудового сонячного вересневого ранку на порозі нашої школи ми вперше побачилися , щоб розпочати нову велику справу - ми з учнями почали прокладати свій шлях до зірок. Цей шлях ми подолаємо за сім років – і це наше щасливе, веселе, дружнє шкільне життя. Ми прокладемо шлях із унікального будівельного матеріалу з особливими властивостями: доброти, гумору, взаємодопомоги, мудрості і захопленя. Кожний з нас знайде на цьому шляху свою неповторну зірочку, яка засяє над дитиною майбутнього особливим сяйвом впевненості у собі, комунікабельності, самостійності, вимогливості, співчуття, патріотизму, працьовитості, навченості. За цей час ми встигнемо подружитися, звикнути і розуміти один одного.

Ми - це наш клас, в якому 10 літер «Я». Кожен з нас - це унікальна, неповторна особистість, одна єдина у цілому світі. Тому ми намагаємося дбайливо, з любов'ю і повагою ставитися до себе і до оточуючих, приймати себе і інших такими, які ми є.

На першому етапі створення та впровадження виховної системи класу мною проводиться робота щодо вивчення стану виховної системи у школі, здійснюється аналіз досягнень та недоліків, опрацьовую літературу з питань педагогіки та психології виховного процесу, на педрадах та засіданнях методоб'єднань класних керівників обґрунтовуємо актуальність та необхідність системного підходу до питань виховання та навчання учнів.

Я розумію, що класний колектив - це складна соціально-педагогічна система, що виконує замовлення суспільства - формувати інтелектуальну, творчу

особистість, здатну жити і творити в умовах, що постійно видозмінюються й розвиваються, забезпечуючи прогрес культурного розвитку країни.

Тому першим моїм кроком було вивчення питання соціального складу сімей класу.

Працюючи над виховною системою в класі, я намагалася враховувати інтереси учнів та їх батьків, можливості, традиції школи, села, соціальне оточення..

Свою роботу з колективом я розпочала з вирішення виховних задач:

- розпочати роботу по згуртуванню колективу;
- організувати виховний процес в класному колективі та з батьками на засадах проектної педагогіки;
- розпочати втілення в практику програми виховання у класі «Ключі до успіху»;
- сприяти тому, щоб зміст та форми колективної та творчої діяльності допомагали учням знайти себе;
- реалізувати у процесі роботи особистісно - орієнтованого, діяльнісного, системного, творчого та компетентнісного підходів до організації виховного процесу в класному колективі;
- оптимально поєднувати форми організації виховної роботи: індивідуальної, групової, масової;
- створювати належні умови для особистісного зростання кожного вихованця, його психолого-педагогічний супровід.

В цьому році у своїй виховній роботі я вирішила використати програму «Ключі до успіху», яка розроблена відповідно до Конституції України, Законів України «Про освіту», «Про позашкільну освіту», «Про загальну середню освіту», Програми виховання дітей та учнівської молоді в Україні.

Допомогти дитині знайти свій ключ до успіху - основне завдання кожного педагога. Цим і пояснюється назва програми виховної роботи з дітьми. Робота за такою програмою допоможе мені підібрати ключик до брами успіху кожного учня, відкрити її юним очам і вказати шлях до самовдосконалення, котрому немає меж

Програма «Ключі до успіху» розрахована на три роки і призначена для організації виховної роботи з учнями 5-7-х класів. Змістом програми передбачено залучення підлітків до різних видів діяльності та створення умов для всебічного зростання особистості.

Гармонійний розвиток особистості підлітка в контексті даної програми вимагає реалізації таких завдань:

- формування соціально значущих цінностей особистості;
- розвиток пізнавальних, творчих, організаторських і комунікативних здібностей;
- створення умов для самопізнання, самовизначення та самореалізації особистості підлітка;
- стимулювання прагнення кожного учня до самоосвіти та самовдосконалення;
- виховання громадянських якостей особистості.

Вихідними принципами педагогічної діяльності мають бути: системність, доступність, зв'язок із життям, урахування вікових та індивідуальних особливостей учнів, особистісно-зорієнтований, діяльнісний та комплексний підходи до організації виховного процесу, оптимальний вибір форм і методів роботи.

Структура програми відображає наступність у роботі з підлітками та складається з таких основних напрямів: здоров'я, спілкування, навчання, дозвілля. Організація діяльності за даними напрямками передбачає засвоєння учнями відповідних ключових тез та основних понять. Основними засадами формування соціально активної особистості є використання надбань національної та світової культури, застосування комплексу методів, нетрадиційних форм і засобів організації виховного процесу з підлітками.

Робота за програмою ґрунтується на організації різнопланової діяльності школярів і тісній співпраці класного керівника з педагогом-організатором, практичним психологом, соціальним педагогом, учителями, методичною сестрою та лікарем-педіатром, батьками та громадськістю.

Вирішення завдань виховної роботи здійснюється за напрямками:

Виховна робота у нашому класі – цікава та різноманітна, поєднує в собі традиційні форми роботи класного керівника (години спілкування, класні збори, свята, операції, виставки-конкурси, виставки творчих робіт, відверті розмови, інтелектуальні ігри, турніри) та нетрадиційні (тренінги, проекти, фестивалі, калейдоскопи, анкети думок, колажі, пошукові ігри, акції, художні галереї та ін.), застосування яких вимагає організації міжособистісного інтерактивного спілкування в різних видах соціально значущої діяльності: методи педагогічного впливу, методи соціальної взаємодії, методи самоорганізації життєдіяльності школярів.

В своїй виховній роботі використовую елементи сучасної технології підготовки й проведення колективних творчих справ (методика І.П.Іванова).

Колективна творча справа (КТС) – суспільний пошук кращих рішень життєво-важливих завдань, тому що робиться спільно з дітьми і дорослими – виконується, організовується, задумується, вирішується, оцінюється. У кожній КТС вирішується цілий ряд педагогічних завдань, відбувається розвиток колективістських, демократичних основ життя, самостійності та ініціативи дітей, самоуправління, активного становлення до оточуючого середовища.

Моє завдання полягає в тому, щоб спрямувати КТС на збагачення колективу й особистості соціальним цінним досвідом, на удосконалення кращих людських здібностей, потреб і відносин.

Ми є учасниками колективних справ. Ось деякі з них:

КТС – « Напиши листа захиснику України» - написали листи(вірші, побажання)

КТС – « Моє портфоліо». Ми працюємо над створенням особистих портфоліо. Діти з задоволенням збирають матеріали своєї життєдіяльності.

КТС – « Наш клас» - створюємо альбом-щоденник про діяльність класу.

Розвиток дитини, її творчого потенціалу забезпечується через активну діяльність. Залучаючи дітей до участі в різноманітних громадсько-корисних справах, я намагаюся сприяти розвитку в них громадської активності, привчати їх до дотримання шкільного режиму, єдності педагогічних вимог до учнів з боку вчителів та батьків, спрямовую свої зусилля на корисні, потрібні суспільству справи: добре вчитися, готуватися до праці, берегти природу, охороняти її багатства, турбуватися про збереження історичних пам'яток та інших культурних цінностей, зразково поводитися, допомагати людям.

Вони є лідерами шкільного життя. Діти з задоволенням беруть участь у розробці сценаріїв до свят. Учні класу співпрацюють з селищним будинком культури, бібліотекою. Мої діти – сучасні діти. Кожен із них людина майбутнього.

Я тісно співпрацюю з психологом школи Глущенко Н.В. Разом ми виявляємо рівень розвитку психічних процесів учнів. Шляхом спостереження визначили тип темпераменту дітей. За допомогою анкетування, індивідуальних бесід з учнями, визначаємо їхні психофізіологічні показники, особливості характеру і поведінки, інтереси школярів, їхні нахили до певного виду діяльності, складаємо карту спрямованості інтересів учнів, визначили статус кожного учня в дитячому колективі (лідери, популярні, замкнуті, ті, хто прилаштується), визначили роль дитини в суспільному житті класу (ініціатор, виконавець, організатор), виявили у дітей позитивні якості, які слід розвивати, і негативні якості, від яких, по можливості, слід позбавитися.

Звичайно, я вважаю, що важливою умовою у створенні та забезпеченні системи виховної роботи в школі є організація *сімейного виховання, співпраця з батьками.*

Зробити батьків активними учасниками педагогічного процесу - це важлива й відповідальна задача вчителя. Рішення даної задачі є можливим, якщо у плані роботи знайшли відображення такі напрями діяльності класного керівника з батьками:

- вивчення родин учнів;
- педагогічна освіта батьків;
- забезпечення участі батьків у підготовці та проведенні колективних справ у класі;
- індивідуальна робота з батьками;
- інформування батьків про хід і результати навчання, виховання й розвитку учнів.

Робота в кожному з перерахованих напрямів складається з певної сукупності форм і способів діяльності.

Свою співпрацю з батьками я розпочала з вивчення родин учнів, що дозволить мені краще довідатись про дітей та їхніх батьків, зрозуміти стиль життя родин, ознайомитися з домашніми умовами розвитку особистості дитини.

Педагогічна освіта батьків організовується у формі батьківського всеобучу, на якому обговорюються питання виховання відповідно до вікових особливостей дітей, конкретних проблем, що виникають у ході спільної діяльності вчителя й батьків. Ми провели цікавий і корисний захід

Забезпечення участі батьків у життєдіяльності класного колективу здійснюється за допомогою включення їх у такі види взаємодії, як спільне планування виховної роботи у класі; колективні творчі справи – «Благочинний ярмарок», відверта розмова « Чи вміємо ми відпочивати», інтелект – шоу «Ерудит», концерти « Матусі – з любов'ю», « Разом – ми сім'я»; виставка творчих сімейних робіт « Ми це можемо!», дні здоров'я; допомога в ремонтних роботах й естетичному оформленні класної кімнати ; участь в обладнанні кабінету й виготовленні наочного приладдя. Я впевнена – батьки – наші партнери.

Інформування батьків про хід і результати навчання, виховання й розвитку учнів здійснюється мною за допомогою тематичних і підсумкових батьківських

зборів, перевірки щоденників учнів і вклеювання в них яскравих відзнак, подяк, привітань, спеціальних перехідних медальйонів – щотижневиків, складання карт розвитку дітей і таблиць результатів навчальної діяльності – рейтингів навчання, карт успішності, написання батькам листів-характеристик, записок-повідомлень.

В перспективі, в результаті співпраці всіх учасників виховного процесу ми хочемо бачити випускника, в якого сформовано рівень соціальної зрілості, достатньої для забезпечення його самостійності у різноманітних сферах життєдіяльності, здорова (фізично, психологічно, духовно) людина, творча особистість із розвиненою потребою у самореалізації та самовдосконаленні, з гуманістичним світоглядом та почуттям відповідальності за долю України, її народу, людства.

Результат виховної роботи буде видно тільки тоді, коли проводитиметься моніторинг, чітке планування, методична робота, впровадження нових форм у практику роботи школи. Так у нашій школі і склалася система виховної роботи, в якій враховано загальні цілі та завдання виховної роботи, вплив мікро – макросередовища, складові організації виховного процесу. Але на цьому наш пошук не закінчується, можливо, уже в наступному році ми змінимо структуру, форми, методи, якщо зміняться інтереси учнів. Усе залежить від них, а ми працюємо для них.

Я переконана, від класного керівника залежить ступінь сформованості дитячого колективу. Вміння згуртувати навколо себе дітей — великий дар і велика робота. Вміння захопити, повести, відкрити світ — неоціненний скарб справжнього педагога. Захоплення вчителя стає захопленням учнів. І хочемо ми того чи ні, але, оскільки діти зовні схожі на своїх батьків, риси характеру класного керівника переходять у характер вихованців. Адже байдужість породжує байдужість. І лише вогонь породжує вогонь!

Як і кожен класний керівник, я знаходжуся у постійному пошуку інноваційних концептуальних підходів до здійснення взаємодії з учнями з метою виховання свідомого громадянина своєї держави.

ФОТОМАТЕРІАЛИ

Свято 1 вересня

Перший урок

«МИ – НАЦІЯ ЄДИНА, ТВОЇ МИ ДІТИ, УКРАЇНО!»

Прогулянки на природі

Урок-тренінг «Пізнаємо себе і світ»

Розробки
ВИХОВНИХ ЗАХОДІВ

Перший урок.

МИ – НАЦІЯ ЄДИНА, ТВОЇ МИ ДІТИ, УКРАЇНО!

Мета: поглибити знання учнів про культурну спадщину України; формувати культуру взаємовідносин між людьми, повагу до традицій і звичаїв українського народу; виховувати почуття патріотизму, чуйність, людяність, терпимість і небайдужість, почуття взаємодопомоги та дружнього прийняття іншої людини; сприяти формуванню навичок толерантної поведінки.

Обладнання: Державний Прапор України; класна кімната прикрашена повітряними кульками, елементами народної символіки; записи музики.

Хід уроку

I. Організаційний момент.

Учні розташовуються в класній кімнаті. Лунає пісня «Лише у нас на Україні».

II. Повідомлення теми і завдань уроку.

Вчитель. Кожній людині мила своя сторона! Земля, на якій ви народились, є рідною для вас, бо на ній живуть ваші мама і тато, братики і сестрички, бабуся і дідусь – ваш рід, ваша родина. Родина до родини – то народ.

Наш Перший урок пропоную розпочати рядками про Батьківщину - Україну.

Моя Україна

Учень: На світі багато чудових країн,

Мені наймиліша, найкраща країна,

Яка піднялася, мов Фенікс, з руїн,

Безсмертна моя Україна.

Ти з давніх віків непокірна була

І волю свою боронила невпинно.

Нарешті збулося – її здобула

Звитяжна моя Україна.

На землях твоїх неозорих степів

Живе працююча і чесна родина,

Хвилюється колосом стиглих хлібів

Моя золота Україна.

В садах і дібровах в вечірні часи

Чарує нас пісня дзвінка солов'їна,

І чути співочі дівчат голоси, –

Пісенна моя Україна.

Тепер ще не легко живеться тобі,

Є в тому, мабуть, особлива причина.

Та все подолає в тяжкій боротьбі

Незламна моя Україна.

Квітуй, мов калина, над плесами вод,

Будь в дружбі і праці міцна та єдина.

Хай буде щасливим твій вільний народ,

Прекрасна моя Україно!

Учень. Є край, де найкращі у світі пісні,

І цвітом чарує калина,

Де сонечко вперше всміхнулось тобі,

Це дім твій – твоя Україна.

Учень. Різні в світі є країни,

Різні люди є на світі,

Різні гори, полонини,

Різні трави, різні квіти,

А у нас, одна країна,

Найрідніша нам усім –

То прекрасна Україна,

Нашого народу дім.

Україна. Краю милішого, ріднішого,

Як Україна, - в світі нема.

Слова солодшого, звучнішого,

Як Україна – в світі нема.

Учитель. Діти, а знаєте ви, що таке Батьківщина?

Батьківщина – це ліс осінній,
Це домівка твоя, і школа,
І гаряче сонячне коло.

Батьківщина – це труд, і свято,
Батьківщина – це мама й тато,
Це твої найщиріші друзі,
І бджола у веснянім лузі,
Батьківщина – це рідна мова,
Це дотримане чесне слово.

А що для вас є Батьківщина?

1. Моя Батьківщина це хата й калина,
Що виросла біля вікна.

2. Моя батьківщина – це вся Україна,
Що в цілому світі одна!

3. Моя Батьківщина –це села й містечка,
Й верба, що пустила гілля.

І річка красива від нас недалечко...

Уся наша рідна земля!

4. Моя Батьківщина –це будні і свято,
І неба безмежного шир.

Щасливе дитинство, мама і тато,

Це радість, це ласка і мир!

Отже **Батьківщина** - це та земля, де ми народились і живемо.

То як зветься наша Батьківщина?

(Україна, Вітчизна, край, рідна земля, держава і т. д.)

А зараз пограємо. Погляньте на ряди букв. З кожного ряду знайдіть букву, яка відрізняється від інших, з цих букв складіть ще один вислів про наш рідний край:

сссссссссссс

гггггггггггггггг

ннннчнннннннн

лллалллллллллл

VVVVVVZVVVVV

EEEEEEEEEEEEEE

LLLLLMLLLLLLLL

aaaalaaaaaa

rrrrrrrrrrrrrrr

(Отча земля)

Батьківщино, земле рідна,
Земле сонячна і хлібна,
Ти навік у нас одна.
Ти, як мати найрідніша,
Ти з дитинства найміліша,
Ти і взимку найтепліша -
Наша отча сторона.

Вчитель. У якій частині світу знаходиться Україна?

Учень. Є в центрі Європи чудова країна,
Сягає корінням у сиві часи.
І – це незалежна моя Україна!
Тут гори Карпати, степи і ліси.

А хто ви?

Хто я, що я?

Хочеш знати?

Українка моя мати,
Батько мій вкраїнець зроду
І козацького він роду.
І хоч я малий ще нині,
Але вірний син Вкраїни,
І віддам свої всі сили
Україні моїй милій.

Ми всі – діти українські,

Український славний рід.

Дбаєм, щоб про нас маленьких
Добра слава йшла у світ.

Все, що рідне, хай нам буде
Найдорожче і святе,
Рідна мова, рідна віра,
Рідний край наш – над усе.

Учитель. Кожна країна світу обов'язково повинна мати свої символи. Що ж означає слово символ? **Символ** – це умовне позначення якогось предмета, поняття чи явища.

Вистраждавши, виборовши волю, Україна має тепер свої державні символи.
Назвемо їх.

Загадка 1.

Символічний знак, ключ до історії, роду, міста, держави. (*Герб*)

Наш герб – тризуб.

Це воля, слава й сила.

Наш герб – тризуб.

Недоля нас косила,

Та ми зросли, ми є,

Ми завжди будем,

Добро і пісню

Несемо ми людям.

Загадка 2.

Грецьке слово, означає урочисту, похвальну пісню на честь богів і героїв. (*Гімн*)

(*Слухання запису Державного Гімну України*)

Слова палкі, мелодія вродлива...

Державний Гімн ми знаємо усі.

Для кожного села, містечка, міста –

Це клич один з мільйонів голосів.

Це наша клятва, заповідь священна,

Хай чують друзі й вороги,

Що Україна вічна, незнищена,

Від неї ясне світло навкруги.

Загадка 3.

Наш стяг – пшениця у степах

Під голубим склепінням неба. (Прапор)

Прапор – це державний символ,

Він є в кожній державі,

Це для всіх – ознака сили,

Це для всіх ознака слави.

Синьо-жовтий прапор маєм:

Синє небо, жовте – жито;

Прапор свій оберігаєм,

Він святина, знають діти.

Учитель. Україна – це незалежна держава. Нещодавно ми відзначали день народження нашої Батьківщини. Коли це було, хто мені нагадає?

(Відповіді дітей)

Запам'ятайте, діти, дату – 24 серпня 1991 року. Цього дня Україну було проголошено незалежною самостійною державою.

А зараз на честь свята нашої України – адже про неї сьогодні говорять всі учні в усіх містах і селах – ми колективно складемо вірш. Я буду читати початок, а ви добавляйте хором слова.

На землі великій є одна країна:

Гарна, неповторна, мила ... *(Україна)*.

І живуть тут люди добрі, працьовиті,

І скажу, до речі, ще й ... *(талановиті)*.

Землю засівають і пісні співають,

На бандурі грають і вірші ...*(складають)*.

Щоб жила ц раділа кожна родина,

Щоб була щаслива наша ... *(Батьківщина)!*

Учитель. Ми сьогодні багато говорили про нашу Батьківщину. Ще більше знань отримаємо під час навчання в школі. Ми з вами, як справжні патріоти і громадяни, покликані трудитися невтомно, щоб наша Батьківщина розквітала.

- Який основний обов'язок учнів?

Я буду вчитись, щоб знання здобути,

Нові зробити в світі відкриття.

Щоб корисним своїй державі бути,

І щоб прекрасним в нас було життя.

Всі ми повинні бути патріотами.

- А хто ж такий патріот?

ПАТРІОТ - той, хто любить свою батьківщину, відданий своєму народові, готовий заради них на все.

ПАТРІОТИЧНИЙ -патріотичний проймає патріотизмом; властива патріотизмові.

ПАТРІОТИЗМ - любов до батьківщини, до свого народу, відповідальність за долю вітчизни, готовність служити їй захищати.

ПАТРІОТ

- Відданий своєму народові
- Відповідальний за долю Вітчизни
- Любить Батьківщину

Вчитель. Трагічні події в Україні, починаючи з листопада минулого року, тривають та не залишають байдужими жодного громадянина країни. Кожному з нас необхідно усвідомити, за що боролися учасники Євромайдану та АТО – справжні патріоти, і заради чого вони жертвують своїм життям.

Відповіді учнів: свободу, волю, єдинство, незалежність!!!

Учитель: – Вшануємо пам'ять загиблих хвилиною мовчання.

Учень: Народе мій, пишаюся тобою:

Моя душа – частинка твого «Я».

Красою правди у святім двобою

Понад Майданом сонця лик сія...

Є нація! Хай знають всі у світі:

Ми є! Народ піднявся із колін!

І переможно сонце правди світить,

Співає гордо наш Державний Гімн. (*Звучить Державний Гімн України*).

Учитель: – Україна – це отча земля, рідний край, де ми народилися.

Погляньте на карту України. На ній позначено кордони української землі. На півдні нашу державу омивають теплі моря – Чорне й Азовське, є в нас чудові гори. Простір землі, заселений українським народом великий. Щоб його перетнути, потрібно пішки йти із заходу на схід 90 днів, долаючи щодня по 30 км.

Сучасна держава Україна утворилась у результаті розпаду Радянського Союзу 1 грудня 1991 року. Україна – унітарна європейська держава. Нашими сусідами є такі країни: Білорусь, Росія, Польща, Молдова, Угорщина, Румунія, Словаччина. Розвиваються рівноправні міждержавні економічні зв'язки.

На жаль, у нас не все гаразд на сьогоднішній день. І багато громадян України у пошуках кращого життя виїждять в інші країни. Загарбники мають наміри порушити кордони України.

З розвитком суспільства до людей прийшло розуміння, що Земля не є надто великою, вона – наш спільний дім, де всі люди – сусіди. А з сусідами треба знаходити спільну мову. У безмежному просторі різноманітних культур, релігій, думок, ідей, що належать людям різних країн на планеті, на допомогу з'явилася толерантності.

Висновок: Толерантність - вміння жити з іншими людьми та іншими ідеями в мирі та злагоді.

Колективний проект «Сонечко» (учні називають та прикріплюють записані на листочках слова, формуючи проміні сонечка)

Вчитель: Я пропоную вам дати характеристику людині, яка на вашу думку має якості толерантної особистості.

У кожного на столах є конверти з різними якостями людини. Виберіть приклади які відповідають людині з толерантним відношенням.

Конверт: злорадство, егоїзм, конфлікт, доброта, повага, розуміння, співчуття, лояльність, тактовність, гнів, грубість, милосердя, благосклонність, скупість, надійність, заздрість, миролюбство, безпечність, прощення, повага, оригінальність, діалог, конфлікт, підтримка, співробітництво, ефектність, брехня, згода, доброта, безвідповідальність.

Питання до учнів:

Чи всі ми маємо якості, що зображені на «сонечку»?

Чи всі ми спокійно можемо вислухати один одного?

Підтримати в важку хвилину, зрозуміти не схожих на нас людей, вирішити конфлікти мирним шляхом?

Можливо ми можемо змінити себе? Зможемо виховати в себе ті якості, про які сьогодні йде мова? Як ми можемо це зробити?

Висновок: Толерантна людина вміє дослухатися до інших, вміє уживатися в колективі, розуміє і визнає, що у кожної людини є право на свою власну думку.

Учитель: – Україна – одна з найбільших держав Європи. За офіційною статистикою на 1 січня 2014 року в Україні проживає 45,5 мільйонів осіб. За цим показником Україна займає 29 місце у світі. Оскільки це велика країна, то живуть у ній люди різних національностей. Поряд з українцями на території України проживають представники понад 100 національностей. *(в нашій школі є представники інших національностей, які гарно розуміють один одного та співіснують)*

Конкурс «Мовознавство для допитливих»:

Завдання: Здійсніть подорож містами України і скажіть, хто вас зустрине:

- у Києві – (киянин);
- у Кіровограді – (кіровоградець);
- у Харкові –(харків'янин);
- у Львові – (львів'янин);
- у Сумах – (сумчанин);
- у Донбасі – (донбасівець);
- в Одесі – (одесит);
- у Чернівцях – (чернівчанин);
- у Чернігові – (чернігівець);
- у Полтаві – (полтавчанин).

Учитель: – Слава країни – це не лише її територія, мова, природні багатства, а головне – люди, які своїми здобутками прославляють країну на весь світ. Слід згадати найвидатніших з-поміж тих, чиї імена назавжди увійшли в історичну пам'ять, у душу народу українського.

Тарас Григорович Шевченко – український поет, громадський діяч, і, як кажуть самі українці, духовний батько сучасного українського народу.

Григорій Сковорода – педагог, поет, автор трактатів, байок, пісень.

Микола Лисенко, український композитор, автор опер «Тарас Бульба», «Наталка Полтавка», «Енеїда», автор дитячих опер і оперет.

Михайло Грушевський – історик, організатор української науки, автор ілюстрованої історії України.

Ігор Тамм – видатний фізик-теоретик, лауреат Нобелівської премії з фізики. Його дитинство пройшло у Єлисаветграді (нині Кіровоград), закінчив

Єлисаветградську чоловічу гімназію (1913 р.).

Микола Амосов – видатний український лікар, учений у сфері серцево-судинної хірургії, біокібернетик.

Леонід Каденюк – перший космонавт незалежної України, Герой України.

Відомі українські спортсмени:

Сергій Бубка (стрибки з жердиною), Лілія Подкопаєва (спортивна гімнастика), Оксана Баюл (фігурне катання), Яна Клочкова (плавання), Олег Блохін і Андрій Шевченко (футбол), Ірина Дерюгіна і Ганна Безсонова (художня гімнастика), брати Віталій та Володимир Клички, Василь Ломаченко і Олександр Усик (бокс).

Творча робота «Толерантний мир»

Вчитель: У всіх людей одна спільна мета – жити в добрі та злагоді, зробити життя в Країні кращим. Якщо ти успішний - допоможи іншому, якщо ти щасливий - зроби щасливим когось поруч, будь щирим у своїх діях.

Внесок учнів:

1-й учень. Мир – це перша та необхідна умова для повноцінного дитинства. Немає більш несумісних понять, ніж війна та діти. І немає благороднішої мети у людства, ніж захистити дітей і всіх людей на Землі від війн і конфліктів.

2-й учень. За останні 5 тисяч років на планеті відбулося 14 тисяч війн, у яких загинуло майже 5 мільярдів чоловік. Після Другої світової війни у 70 країнах відбулося 130 збройних конфліктів і «малих» війн, у яких загинуло 20 млн. чоловік. За всю історію свого існування людство жило в мирі лише кілька десятків років.

3-й учень. Історичні факти війн такі: стародавній світ – Троянська війна, після викрадення Єлени ахейці розпочали війну з троянцями, щоб повернути дружину своєму царю.

Середньовіччя – війни виникали на релігійній підставі. Хрестові походи підняли Європу на війну проти іновірців-мусульман, за визволення гроба Господнього в Єрусалимі і продовжувались майже 200 років. Ці походи забрали життя сотень тисяч людей та принесли колосальні збитки.

4-й учень. Друга світова війна – Гітлер вважав арійську расу кращу за інші. Основний план Гітлера полягав у тому, щоб встановити панування над усім світом, перетворивши населення інших країн на рабів. Для світу це стало трагедією й призвело до смерті десятки мільйонів людей.

IV. Підведення підсумків виховної години.

Питання до учнів: Що зазвичай бажають люди одне одному, вітаючи зі святами? (*Щастя, благополуччя, добра, миру*).

Учитель: Так, про це мріє кожен. Але щоб зберегти мир на нашій планеті, в нашій країні, примножити добро і домогтися добробуту для всіх, потрібно навчитися розуміти один одного, приймати один одного такими, якими ми є, поважати культуру і внутрішній світ інших.

Україна багатонаціональна, багатомовна, але Україна єдина.

Пам'ятаємо, не забуваємо і цінуємо нашу Батьківщину. Збережемо наш патріотизм, віру та силу духу для наступних поколінь.

ДОДАТОК

«Дерево мудрості»

Учитель: – У прислів'ях, приказках, крилатих виразах втілені моральні цінності українського народу, які живуть сотні років та висвітлюють найвищу мудрість – як бути Людиною.

«Без верби і калини...» (немає України).

«Людина без рідної землі...» (як соловей без гнізда).

«За рідний край...» (життя віддай).

«Та земля мила...» (де мати народила).

«За народ і волю...» (віддамо життя і долю).

«Жити – ...» (Вітчизні служити).

«Нема на світі другої України...» (немає другого Дніпра).

Вікторина «Чи знаєте ви Україну?»

1. У якій півкулі знаходиться на карті наша Батьківщина? (У східній).
2. На якому материку ми живемо? (Євразія).
3. Які країни межують з Україною на півночі? (Білорусь).
4. З якою державою Україна межує на сході? (Росія).
5. Коли країна проголосила свою незалежність? (24 серпня 1991 року).
6. Де знаходяться географічний центр Європи? (На території України в Закарпатській області поблизу с. Ділове).
7. Яка називається найвища вершина Карпат? (Гора Говерла, 2061 м).
8. Яка найбільша річка в Україні? (Дніпро).
9. Як називається столиця України? (м. Київ).
10. Яке найбільше озеро в Україні? (озеро Сасик).

Урок-тренінг. Пізнаємо себе і світ.

Мета: розвиток емоційної сфери дитини; розвиток її як особистості; розкриття позитивних здібностей дитини; формування знань про особистість та спілкування; формування в класі дружніх відносин, взаєморозуміння та взаємоповаги.

Завдання: створити в колективі мікроклімат, який сприяв би духовному і творчому саморозкриттю, саморозвитку й самоформуванню особистості.

Обладнання: аркуші паперу, кольорові олівці, записи на дошці, надруковані правила, скотч.

Епіграф:

Пізнай себе, пізнай свою природу - і ти пізнаєш Істину.

(Слайд 1)

ХІД ЗАНЯТТЯ

1.Привітання.

Нумо, діти, підведіться!

Всі приємно посміхніться.

Продзвенів уже дзвінок,

Починаємо урок!

Знання двері для вас відчинили

І запрошують вчитися вас.

Бо знання – це велика сила!

Тож навчайтеся! В добрий час!

Щоб протягом уроку у вас був гарний настрій, я прикріплю на дошці смайлик «Радість».

Тому, усміхніться один одному, подумки побажайте успіхів на цілий день. А для того, щоб впоратися на уроці з завданнями, будьте старанними і слухняними.

Щоб не просто слухали, а чули.

Не просто дивилися, а бачили.

Не просто відповідали, а міркували.

Дружно і плідно працювали

2. Вступне слово вчителя.

Чи багато людей можуть похвалитися тим, що добре знають себе? А може й не треба себе знати?

Уявіть собі, що ви придбали новий сучасний комп'ютер. Ви знаєте, з чого він складається, і тому вирішили одразу ввімкнути його і спробувати ним керувати. Чи можливо це? А якщо можливо, то чим це загрожує людині? Так, у кращому випадку, ви лише зламаєте складну техніку, а в гіршому - зашкодите собі. Бо перш ніж щось робити, треба знати будову цього приладу, правила користування ним. (Слайд 2)

3. Мотивація навчальної діяльності.

Так само і людина. Щоб любити себе, треба себе пізнавати, а саме: які ми, як до нас ставляться інші, чи тебе поважають, люблять, які у нас риси характеру, звички, таланти...

Разом ми - учні 5-А класу, учні другої школи, але кожен із нас - маленька часточка колективу, особистість, яка хоче, щоб до її думки прислухались, поважали, рахувалися з нею.

Послухайте дитячий віршик:

Риба плаває в воді,

Птахи високо літають,

Звірі бродять по землі,

А людина – виростає.

Їздить, плаває, літає,

Відкриває, пізнає, геть усе,

Що в світі є.

Мета нашої бесіди: краще пізнати самого себе та своїх друзів, однокласників.

Діти, скажіть, чи є серед тих, хто є у класі, двоє однакових хлопчиків чи дівчаток? А у школі, чи є хтось, щоб був вашою точною копією? (*Відповіді учнів*).

4. Актуалізація опорних знань.

Так от, вчені довели, що на всій Землі, де проживає понад 6 мільярдів осіб, немає жодної пари людей, які були б точною копією один одного. Уявляєте? Серед більше як 6 млрд. населення кожен із нас – єдиний у своїй неповторності на всій Земній кулі. А давайте зараз ми з'ясуємо, наскільки ми з вами схожі чи різні. Адже ви ровесники, навчаєтесь в одному класі, можливо, й бажання та захоплення у вас однакові. (Слайд 3)

Отож почнемо:

- Сплесніть у долоні ті, хто любить співати.
- Тихенько тупніть ногою ті, у кого сірі очі.
- Підніміть вгору праву руку ті, хто любить морозиво.
- А тепер хай нявкне той, хто вважає себе веселим.
- Візьміться за голову руками ті, хто інколи порушує дисципліну.
- Підніміть вгору праву руку ті, хто прийшов на урок з гарним настроєм.

Ну то що, однакові ми з вами чи різні? Деякі бажання та захоплення у нас збігаються, але все ж таки ми різні. Кожна людина відрізняється від іншої своїм характером, звичками, мріями і бажаннями, навіть зовнішнім виглядом, і багато чим іншим.

Але ... (*звучить мелодія*)

Існує така східна легенда.

Одного разу боги вирішили створити Всесвіт. Створили зірки, сонце, море, гори, і створили Людину, і створили істину. Однак постало питання: куди приховати Істину, бо їм хотілось продовжити шлях пошуку Істини.

„Давайте сховаємо її на далекій зірці,” – сказав один.

„А давайте сховаємо її на далекій найвищій гірській вершині,” – запропонував інший.

„Ні, давайте покладемо її на дно найглибшої безодні.”

А наймудріший Бог сказав:

„Ні, ми сховаємо Істину в серце людини. Тоді вона шукатиме її у всьому Всесвіті, не знаючи, що носить її постійно в собі. ” (Слайд 4)

- Діти, як ви думаєте, що таке Істина? *(Відповіді учнів)*

Те, заради чого живе людина, знання про те, як творити добро і долати зло. Правда, перевірена досвідом *(на дошці)*.

- А тепер подумайте, чому Боги все-таки сховали істину в серці людини? *(Відповіді учнів)*

Кожен із нас – це маленький Всесвіт, це якась Істина. Ми можемо знайти Істину, якщо зазирнемо в себе, вивчимо себе, пізнаємо себе... (Слайд 5)

5. Закріплення знань.

Творча робота „Розкажи про себе”.

Це завдання дасть змогу більше дізнатися про себе та про інших. Завершіть речення:

- Моє улюблене заняття...
- Моя мрія...
- У мене є такі позитивні риси...
- У мене є недоліки...

(Діти виконують завдання на окремих аркушах, потім учитель зачитує, а діти вгадують, про кого йде розповідь)

Фізкультхвилинка

Щось не хочеться сидіти,
Треба трохи відпочити.
Руки вгору, руки вниз,
Руки в боки, руки так,
Руки вгору, як вітряк.
Вище руки підніміть
І спокійно опустіть.
На пальчики встанемо —
До хмарин дістанемо.

Нахиліться стільки раз,
Скільки вікон в класі в нас.
Скільки я зроблю кивків,
Стільки ви зробіть стрибків.
Плесніть, діти, кілька раз.
За роботу, все, гаразд.

Гра «Скажи комплімент»

А зараз допоможемо одне одному в пізнанні оцінки інших людей. Адже немає абсолютно хороших або, навпаки, поганих людей. Кожен має якісь добрі риси характеру. Гра, у яку я пропоную зараз пограти, має назву „Комплімент.” Не забувайте, що комплімент – це люб’язний вислів із похвалою. Згадайте найкращі риси характеру своїх однокласників і, звертаючись до кого бажаєте на ім’я, скажіть комплімент.

Я пропоную вам звернутися до довідки (*на дошці у дві колонки записані слова-компліменти та образливі слова*). (Слайд 6)

- Кому було приємно чути гарні слова на свою адресу?
- Як ви думаєте, а чому ж тоді чому між людьми виникають непорозуміння, конфлікти, суперечки? (*Відповіді учнів*)

Певно тому, що ми всі різні й іноді не хочемо зрозуміти співрозмовника, подивитися на ситуацію, що склалася, його очима.

Мозковий штурм

Давайте зараз разом сформулюємо правила поведінки для конфліктних людей. (*Відповіді учнів*)

- Не прагніть домінувати, наперекір усьому;
- будьте принципові, але не боріться заради принципу;
- пам’ятаєте, що бути прямолінійним добре, але не завжди;
- частіше всміхайтесь;
- у всьому треба знати міру;
- казати правду теж треба вміючи;
- будьте справедливими і терпимими до людей;
- не проявляйте ініціативу там, де її не потребують;

- демонструйте витримку.

Тож давайте ще раз закріпимо ці знання і подумаємо, чи завжди ми їх дотримуємось (*правила вивішуються на дошці*).

Правила, які допоможуть уникнути непорозумінь: (Слайд 6)

1. Поважай себе та інших людей;
2. Іди на поступки іншим, умій жертвувати власними інтересами заради спільних;
3. Радій власним успіхам та успіхам інших. Не будь заздрисний, злий.
4. Постійно самоудосконалюйся.
5. Намагайся бачити своїх друзів очима, слухати вухами, а відчувати серцем.

Давайте спробуємо жити за цими правилами, спробуємо стати кращими.

Вправа «Створи себе сам»

Дуже часто доводиться чути таке: „Людина сама створює себе.”

На аркуші паперу намалюйте зображення людини, але дуже обережно, бо ви створюєте символічну людину – самого себе. Отож, і у кожного з вас є свої бажання, мрії, захоплення.

Напишіть своє бажання, мрію (куди б я хотів помандрувати?)

А зараз пошукаємо, в кого бажання чи мрії виявилися однаковими. Якщо це сталося, напишіть ім'я однокласника.

6.Рефлексія.

Для чого ми грали у цю гру? (Слайд 7)

Так, щоб ще раз переконатися, що ми з вами різні, але мрії і бажання можуть збігатися. Ось тоді ми створюємо групи, колективи, знаходимо собі друзів.

7. Підсумок заняття.

Станемо в коло та підсумуємо: Наш клас – це теж єдиний колектив. І хоча ми всі різні, у нас є спільна мета: пізнати світ, рости і товаришувати, добре навчатися, бути щасливими. Успіх, задоволення, щастя не приходять самі собою, вони залежать від нас. Жодна людина не приходить у світ досконалою. Все її життя – постійний розвиток, пізнання, формування власного „Я”. Тож давайте прислухаємось до мудрої дитячої пісеньки.

(Усі виконують пісню «Неприятность эту мы переживем»)

Неприятность эту мы переживем

В небесах высоко
Ярко солнце светит,
До чего ж хорошо
Жить на белом свете!
Если вдруг грянет гром
В середине лета –
Неприятность эту
Мы переживем!
Неприятность эту
Мы переживем!
Я иду и пою
Обо всем хорошем,
И улыбку свою
Я дарю прохожим.
Если в сердце чужом
Не найду ответа,
Неприятность эту
Мы переживем!
Неприятность эту
Мы переживем!

Дякую всім за участь і бажаю успіху у пізнанні самих себе.

Батьківські збори.

Виховання культури поведінки дітей у сім'ї

Мета: ознайомити батьків із методами та прийомами виховання культури поведінки в дітей; дати поради щодо успішного виховання дітей.

I. Вступне слово. Мотивація

«Посієш вчинок — пожнеш звичку, посієш звичку — пожнеш характер, посієш характер — пожнеш долю»,— говорить народна мудрість. Сьогодні ми зібрались, щоб поговорити про наболіле: як спонукати наших дітей дотримуватися норм культурної поведінки у повсякденному житті. Ви відзначили, що питання є надзвичайно актуальним, адже не можна не звертати увагу на те, як наші чемні діти іноді поводяться. Безперечно, учителі мають допомогти із вирішенням складних ситуацій, та насамперед ви, батьки, є основоположниками цієї якості. Отже, на нашій зустрічі йтиметься про виховання навичок культури поведінки школярів.

II. Ознайомлення з інформацією «Умови успішного виховання культури поведінки в сім'ї»

Стародавнє значення слова «культура» (від лат. означає «оброблення», спочатку — обробка ґрунту, потім — пов'язано із «культурою суспільства», «культурою нації», «культурні надбання людства») виправдовує свій зміст і в сучасному житті. Адже людина, народжуючись, бачить вже існуючу в суспільстві сукупність матеріальних і духовних цінностей, щоб вона мала змогу їх використати, суспільство відповідно «обробляє» її, тобто «окультурює» — так формується індивідуальна культура людини. І саме сім'я відіграє вирішальну роль у виробленні навичок культури поведінки. Адже саме із сім'ї дитина виносить перші враження про навколишній світ, в сім'ї формуються перші оцінні уявлення, закладаються моральні устої, прищеплюються культурні звички.

Безперечно, наївним буде вважати, що постійне моралізаторство та накази дадуть блискучий результат. Виховані діти можуть бути лише у тих батьків, які самі повсякчас дбають про свою вихованість, які силою власного прикладу прищеплюють норми культурного життя.

Але приклад батьків не даватиме належного результату, якщо батьки не матимуть авторитету в очах своїх дітей. І слід пам'ятати, що втратити авторитет у своїх вихованців значно легше, ніж знову його набути. Лише за умови, що вимоги, які надаються всіма учасниками виховання, будуть єдиними, розумними, у дитини будуть успішно формуватись навички культурної поведінки. Не слід забувати, що заохочення і покарання слід використовувати, зважуючи всі «за» і «проти», і якщо існує хоч найменший сумнів щодо покарання — карати не можна.

Шкільний вік — дуже сприятливий час для формування санітарно-гігієнічних навичок. Цей бік зовнішньої культури людини має важливе естетичне й соціальне значення. Як образно порівнюють спеціалісти, немиті руки однієї людини — це прогалини її особистої вихованості, брудні руки багатьох людей — хвороби й епідемії для всієї країни.

Головною гігієнічною звичкою наших дітей має стати чистота: чисте тіло, чистий одяг, чисте повітря кімнати, чисте ліжко, чистота й охайність навчального приладдя. Привчати дітей до виконання комплексу ранкової гімнастики, до щоденного миття обличчя, шиї, вух, ніг треба наполегливо, серйозно, подаючи щоразу особистий приклад, контролюючи дітей, аж поки це не перетвориться на міцну звичку.

Дотримання режиму корисне не тільки для здоров'я дитини. Адже люди пунктуальні, з розвиненою силою волі завжди цінуються суспільством. Звичайно, дитині тяжко буде звикати до усталеного способу життя, та постійний контроль з боку батьків допоможе їм у цьому. А якщо батьки будуть виконувати режимні моменти (підйом, зарядка, ранкові процедури і т. ін.) разом із дітьми, то це, безумовно, дасть набагато кращі результати, ніж навчання та контроль.

І, звичайно, повага до батьків, до дідуся й бабусі та і взагалі до дорослих людей — найважливіший бік культури домашнього побуту. У цьому питанні вирішальну роль мають батьки: їхнє ставлення до своїх батьків, до друзів, до товаришів по роботі дає наочний приклад спілкування з людьми. Проте, щоб шанобливе, чуйне ставлення до старших стало потребою, звичкою дитини, вона

повинна в цьому постійно вправлятися і бачити навколо себе зразки такої поведінки.

Діти легко засвоюють навички ввічливого, послужливого ставлення до тих, хто їх оточує, якщо, звичайно, батьки звертають на це серйозну увагу, показують дітям приклад такої поведінки, пояснюють її значення.

III. Анкетування «Чи виховані Ваші діти»

1. Якщо Вашій дитині довелося несподівано затриматись у школі, на прогулянці або раптом піти із дому, чи повідомляє вона про це Вам (запискою, по телефону, через товариша)?

2. Чи трапляються випадки, що Ви зайняті якоюсь роботою (генеральне прибирання, ремонт), а дитину посилаєте на вулицю або в кіно, щоб «не крутилась під ногами»?

3. Чи трапляються випадки, коли в кімнаті дитини речі лежать не на своєму місці?

4. Чи може дитина одразу, нікого не питаючись, назвати Ваші дні народження?

5. Свої потреби (купити ковзани, м'яч) дитина, напевно, знає добре. А чи знає вона, яка річ терміново необхідна Вам та коли Ви збираєтесь її придбати?

6. Чи трапляється, що крім Вашого доручення, дитина виконує ще якусь роботу «від себе», із власної ініціативи?

7. Ви пригощаєте дитину апельсином, тістечком, цукеркою. Дитина завжди перевіряє, чи дісталось смачне дорослим?

8. У Вас виявився вільним вечір. Ви збираєтесь у гості або в кіно. Чи висловлює дитина своє небажання залишитись вдома (прохає Вас не йти, вимагає взяти із собою, мовчки сидить із кислим і незадоволеним виглядом)?

9. У Вас вдома дорослі гості. Чи доводиться Вам нагадувати, щоб дитина зайнялась якоюсь тихою справою, не заважала дорослим, не втручалась у розмову?

10. Чи соромиться дитина вдома, у гостях, у музеї подати вам пальто або проявити інші знаки уваги?

IV. Підсумок.

